

ПОХОДЖЕННЯ: Бельгія.

ПРИЗНАЧЕННЯ: Це спочатку справжній скотогінний собака, якого використовують на відкритому повітрі для важкої роботи зі збору, охорони та перегону худоби. Навіть зараз, при мінімальній підготовці, це чудовий робочий собака різного призначення, і особливо — для охорони худоби та власності.

КЛАСИФІКАЦІЯ

Група 1 Вівчарські та скотогінні собаки (крім швейцарських скотогінних собак).
Скотогінні собаки (крім швейцарських скотогінних собак).
3 робочими випробуваннями.

УСС:

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА: У бельгійських Арденнах їх завжди називали «коров'ячими» собаками і відбирали за їхніми здібностями. Порода отримала свою назву завдяки роботі з охорони та перегону худоби в регіоні, де вона активно використовувалася, а не за своєю зовнішністю. Суворий клімат, важка специфічна робота, складний рельєф і бідність у регіоні — усе це залишило відбиток на типі. Лише найбільш витривалі та працелюбні особини з дуже цілеспрямовано обмеженого поголів'я зберігалися для перегону худоби, яка переважно складалася з молочних корів і овець. Також у 19 столітті там з'явилися свині та коні.

З 19 століття собак використовували для переслідування оленів і кабанів, а згодом, під час обох світових воєн, вони стали собаками бракон'єрів. Наприкінці 19 століття скотогінний собака виглядав як вівчарський, з жорсткою шерстю, але був більшим і потужнішим, а також більш кусючим. На бельгійських виставках для скотогінних собак класи були відкриті як експеримент, з метою встановлення єдиного типу.

27 квітня 1903 року на виставці в Льєжі професор Реуль побачив Тома. Це був перший представник ідеального типу скотогінного собаки. Тоді більше подробиць не було надано.

У 1913 році було створено «Льєзьке товариство вдосконалення порід скотогінних собак провінцій Льєж і Арденни», яке розробило запропонований стандарт. Остаточний текст був прийнятий у Бельгії у 1923 році і опублікований МКФ 16 червня 1963 року.

Зникнення в Арденнах великої кількості ферм, а також скорочення молочного поголів'я суттєво зменшило і кількість робочих собак.

Приблизно у 1985 році під час роботи з молочним поголів'ям кінологи виявили кілька збережених більш-менш породних арденських був'є. Приблизно до 1990 року деякі заводчики поставили собі за мету отримати собак, які б краще відповідали типу, зазначеному у стандарті. Вони почали розведення цих ліній в Арденнах. Досить дивно, що це відбувалося на півночі країни, де мало пастухів і худоби. Проте саме там розпочалася програма відновлення породи від збережених представників після проведеного у 1930 році відбору. Програма проводилася відокремлено, обережно і впевнено. Лише у 1996 році ця породна лінія була виявлена офіційними кінологічними органами.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИГЛЯД: Це витривалий, потужний собака середнього розміру, позбавлений будь-якої елегантності. Компактний, кремезний, з кістяком більш потужним, ніж можна очікувати, виходячи з розміру, з масивною головою.

Найкраще породу описують прикметники: компактний, короткий і дуже мускулистий. Його жорстка і скуйовджена шерсть (крім голови, де вона коротша і пряма), вуса і невелика борода — усе це надає відштовхуючого вигляду. Арденський був'є оцінюється у природному положенні, без фізичного контакту з хендлером і без постановки в стійку.

ВАЖЛИВІ

ПРОПОРЦІЇ:

Довжина від виступаючої точки плеча до сідничного бугра майже дорівнює висоті в холці. Глибина грудей майже дорівнює половині висоти в холці. Голова відносно коротка, а морда явно коротша за череп. При цьому череп у довжину трохи більший, ніж у ширину.

ПОВЕДІНКА/ТЕМПЕРАМЕНТ: Арденський був'є — це собака, який демонструє велику витривалість і енергію. Він грайливий, допитливий, рухливий і товариський. Його головна якість — здатність пристосовуватися, тому він вільно почувається в будь-якій ситуації. Він упертий і надзвичайно сміливий, коли йдеться про захист власників, їхнього майна і території.

ГОЛОВА потужна, досить коротка.

ЧЕРЕП: Широкий і плоский, верхні лінії паралельні верхнім лініям морди. Лобова борозна і потиличний бугор практично непомітні. Надбрівні дуги підкреслюються густими бровами. Виличні кістки не виступають і не надто вигнуті.

Перехід від лоба до морди: виражений, але не надмірний.

ЛИЦЬОВА

ЧАСТИНА:

Мочка носа: широка, завжди чорна.

Морда: Широка, товста, добре заповнена під очима, явно коротша за череп. З обох боків вкрита стирчачою шерстю, яка приховує зовнішній кут очей. Бокові сторони морди і вилиці утворюють безперервну лінію.

Губи: Тонкі, щільно прилягають, завжди з чорною обводкою. Кути рота не повинні звисати. Верхня і нижня губи, нижня щелепа і підборіддя вкриті шерстю довжиною 5–6 см, яка утворює вуса і невелику бороду.

Щелепи/Зуби: Щелепи потужні. Повнозубість відповідно до зубної формули. Відсутність 2 премолярів 1 (2PM1) допустима, моляри 3 (M3) не враховуються. Різці у ножицеподібному прикусі, розташовані рівною відкритою дугою. Кліщеподібний прикус без втрати контакту допустимий, але небажаний. Ротова порожнина повинна бути максимально пігментована.

Вилиці: Плоскі, але з добре розвиненою мускулатурою.

Очі: Середнього розміру, не надто широко поставлені, трохи овальні, не круглі і не опуклі, максимально темні. Повіки з чорною обводкою, третя повіка невидима.

ВУХА: Некупійовані. Високо посаджені, трикутні, досить маленькі. При притисканні кінчик не повинен доходити далі зовнішнього кута ока. Стоячі, прямо загострені вуха бажані. Прямі вуха з опущеними вперед кінчиками або напівстоячі вуха, загнуті в сторони, однаково допустимі.

ШИЯ: Потужна, з добре розвиненою мускулатурою, хорошого виходу, помірно циліндричної форми, злегка вигнута, тримається досить високо, без підвісу.

КОРПУС: Потужний, але не важкий, ребра скоріше округлі, ніж плоскі. Довжина від виступаючої точки плеча до сідничних бугрів приблизно дорівнює висоті в холці. Компактний.

Лінія верху: горизонтальна, широка, потужна і міцна.

Холка: злегка виражена.

Спина: з добре розвинуеною мускулатурою і підтримкою. Гнучка, але без ознак слабкості.

Поперек: Короткий, широкий, з доброю мускулатурою, досить плоский.

Круп: широкий, трохи похилий, але бажано горизонтальний.

Груди: Широкі, опускаються до ліктів, ребра добре вигнуті, особливо у верхній третині. Нижня частина грудей повинна мати певну округлість у поперечнику. При огляді спереду груди досить широкі.

Лінія низу і живіт: живіт досить заповнений, з невеликим підтягуванням.

ХВІСТ: Більшість собак कुцохвості, багато народжуються без хвоста. Хвіст товстий і високо посаджений.

Короткий хвіст: продовжує лінію верху.

У країнах, де купіювання хвоста заборонене, хвіст повинен бути природним.

ПЕРЕДНІ

Загальний вигляд: Потужний кістяк. Добра мускулатура, передні кінцівки прямі при огляді з усіх боків і паралельні при огляді спереду.

Лопатки: помірно довгі і похилі, з розвинуеною мускулатурою. Лопатка і плече утворюють кут 110°.

Плечі: довгі, з добре розвинуеною мускулатурою.

Лікті: міцні, не вивернуті і не підвернуті.

Передпліччя: прямі і міцні.

Зап'ястки: міцні, чітко виражені, розташовані близько до землі.

П'ясті: потужні, короткі, з дуже незначним нахилом.

Передні лапи: круглі, зібрані, пальці склепінчасті, подушечки темні, товсті, гнучкі, кігті міцні, темні.

КІНЦІВКИ:

ЗАДНІ

Загальний вигляд: Потужні, з добре розвинуеною мускулатурою, помірні кути, паралельні при огляді ззаду. У профіль лапа повинна бути розташована прямо позаду вертикальної лінії, проведеної від сідничного бугра.

Стегна: з дуже добре розвинуеною мускулатурою.

Гомілки: достатньо довгі, з добре розвинуеною мускулатурою.

Скакальні суглоби: розташовані близько до землі, широкі і сухі.

Плюсни: трохи нахилені при огляді збоку. Без прибулих пальців.

Задні лапи: як передні лапи.

КІНЦІВКИ:

РУХИ: Кінцівки рухаються паралельно, по одній лінії з корпусом, без бокових рухів. Швидкий вільний крок і жвава рись є типовими алюрами. Арденський був'є зазвичай не рухається галопом, але може раптово розвертатися як на швидкості, так і на кроці. Рись з хорошим захопленням простору, рівномірна і з відмінним поштовхом, лінія верху в русі залишається рівною. Собака не повинен іноходити. Як активний собака, арденський був'є рідко залишається спокійним. Коли собака без повідка, його здатність переганяти стадо означає, що він часто слідує за власником, описуючи широкі півкола навколо нього.

ШКІРА: Щільно прилягаюча, без зморшок, але еластична. Краї повік і губ завжди добре пігментовані.

ШЕРСТЬ: Шерсть повинна дозволити собаці жити на вулиці, охороняти і переганяти стада незалежно від екстремальних погодних умов. Покривний волос сухий, грубий і скуйовджений, близько 6 см на корпусі, але коротший і більш рівний на черепі. Повинен покривати навіть брови.

Шерсть утворює вуса і невелику бороду довжиною 5–6 см і прикриває зовнішній кут ока. Передні кінцівки вкриті коротшою сухою шерстю, трохи скуйовдженою, що надає їм дещо циліндричної форми, з короткими очосами на задній частині. Задня частина стегон вкрита довшою шерстю, що утворює «штани». Зовнішня сторона вуха вкрита м'якою, прямою, короткою шерстю з окремими довшими волосками. Слуховий прохід захищений довгою шерстю, яка разом із шерстю на шії утворює комір. Простір між подушечками вкритий дуже короткою шерстю.

Підшерсток дуже густий у будь-яку пору року, більш рясний узимку, він захищає собаку від негоди. Підшерсток є і на кінцівках. Його довжина приблизно дорівнює половині довжини покривної шерсті.

ОКРАСИ: Допускаються всі окраси, крім білого, окрас підшерстка варіюється залежно від відтінку ості. Біла відмітина на грудях і кінчиках пальців допустима, але небажана. Зазвичай окрас складається зі суміші сірого, чорного і палевого волосу. Сірий колір від світло-сірого до темно-сірого, бурий, рудий або солом'яний.

РОЗМІР

Висота	в холці:	пси	56–62	см,	суки	52–56	см.
Допустимо			±1				см.
Вага:		пси	28–35	кг,	суки	22–28	кг.

ВАГА:

НЕДОЛКИ: Будь-яке відхилення від вищезазначених положень слід вважати недопиком, оцінка якого повинна відповідати ступеню його вираженості та впливу на здоров'я і благополуччя собаки.

Загальний вигляд: занадто важкий, занадто елегантний, занадто високий на ногах.
Голова: неправильні пропорції, відсутність паралельних ліній, занадто легка морда, занадто мало або занадто багато шерсті, римський ніс або опуклий ніс, занадто виражений або занадто слабкий перехід, занадто округлий череп.
Зуби: різці розташовані не в одну лінію. Відсутність одного різця (I1), одного премоляра 2 (1 PM2) або одного премоляра 3 (1 PM3).
Очі: світлі, круглі, опуклі або запалі.
Вуха: занадто широкі в основі, низько посаджені, закруглені кінчики; сходяться або розходяться, якщо стоячі.
Шия: тонка, довга, перевантажена.
Лінія верху: слабка, довга або вузька спина і/або поперек, провисла або горбата спина.
Груди: недостатньо глибокі, нижня лінія без поперечної округлості, занадто вузькі.
Хвіст: занадто низько посаджений, занадто високо розташований, підтиснутий, гачком або на бік.
Руки: зближені, недостатній поштовх, дрібний крок, гарцювання.
Шерсть: недостатньо жорстка, прилегла, голова вкрита занадто короткою або занадто довгою шерстю, занадто довга шерсть на черепі, занадто мало або занадто багато шерсті на кінцівках, очоси на довгому хвості. Недостатньо густий підшерсток, занадто короткий або занадто довгий.
Окраси: занадто багато білого на грудях або пальцях.
Темперамент: боязкість, млявість.

СЕРЙОЗНІ

(не зазначені окремо у тексті)

НЕДОЛКИ/ВАДИ:

ДИСКВАЛІФІКУЮЧІ

Агресія	або	надмірна	боязкість.	
Будь-який собака, що демонструє фізичні або поведінкові аномалії, підлягає дискваліфікації.				
Загальний	вигляд:	недостатня	породність.	
Ніс,	губи,	повіки:	відсутність	пигментації.
Зуби: недокус або перекус, навіть без втрати контакту (вивернуті різці), перекус щелепи, відсутність одного хижого зуба (1 PM4) або нижнього хижого зуба (1 M1), одного моляра (1 M1 або 1 M2, але не				

ВАДИ:

M3), одного премоляра 3 (1 PM3) разом із будь-яким іншим зубом або загалом відсутність 3 і більше зубів.

Очі: жовті, косо поставлені, «дикі».

Вуха: купійовані або щільно притиснуті до вилиць.

Хвіст: вертикально поставлений або закручений.

Шерсть: будь-які види тримінгу; довга або дуже коротка шерсть, пряма або кучерява, пухка або шовковиста, відсутність шерсті на голові або її надлишок, що повністю закриває очі або приховує форму голови, відсутність підшерстка.

Окраси: біла шерсть або білий колір у будь-якому іншому місці, крім грудей і пальців.

Розмір: поза межами, зазначеними стандартом.

пси повинні мати два нормально розвинених сім'яники, повністю опущених у мошонку. Лише функціонально і клінічно здорові собаки з притаманними конкретній породі характерними ознаками можуть використовуватися в розведенні.

